

nale- og Bevillingsforhold. Med Hensyn til *Bestyrelsen* stilles der Forslag om, at den skal *indskrænke sig* til at føre et *Tilsyn med Kontorets Drift*, — *hvorfor man foreslaar at benevne den „Tilsynsraad“*; man foreslaar derhos en saadan Ændring i dens Sammensætning, at den repræsenterer hele Kontorets Omraade.

De af Udvalget foreslaaede Ændringer i Kontorerne Organisation har ført Udvalget ind paa en Overvejelse af, om der bør foretages en *ændret Fordeling af Udgifterne* ved Kontorerne Drift. Efter Arbejdsløshedslovens § 2, Stk. 9, afholder den Købstad, hvori et i Henhold til § 1, Stk. 1, oprettet Amts-Arbejdsanvisningskontor er beliggende, $\frac{1}{3}$ af Udgifterne ved Kontorets Oprettelse og Drift, medens $\frac{1}{3}$ fordeles — i Forhold til Folketallet ved den senest afholdte Folketælling — imellem de øvrige til Amts-Arbejdsanvisningskontoret henlagte Kommuner. Ifølge § 2, Stk. 10, yder Staten derhos som Tilskud til Udgifterne ved et i Henhold til § 1, Stk. 1 eller Stk. 2, 1. Pkt., oprettet Arbejdsanvisningskontors Oprettelse og Drift $\frac{1}{3}$ af Kontorets aarlige Udgifter.

Som Følge af de i de senere Aar stærkt stigende Udgifter for Arbejdsanvisningskontorerne er der navnlig af Købstadforeningen fremsat Ønske om, at Kommunerne Andel i disse Udgifter nedsættes, og særlig om en Nedsættelse af den Del af Udgifterne, der paahviler den Købstad, hvori Kontoret er beliggende. Under Hensyn til, at Kontorerne Opgaver nu i stedse stigende Grad er af Betydning for hele Arbejdsmarkedet, og da man som foran anført maa anse det for nødvendigt at give Staten en større Indflydelse paa Kontorerne hele Virksomhed, maa Udvalget anse det for rimeligt, at Kommunerne som saadanne lettes for en væsentlig Del af de her omhandlede Udgifter saaledes, at disse fordeles paa et bredere Grundlag. Man stiller derfor Forslag om, at den Trediedel af Udgifterne, der nu udredes af den Kommune, hvori Kontoret er beliggende, fordeles over hele Kontorets Omraade, saaledes at den paagældende Kommunes Andel nedsættes til en Sjettedel, medens den anden Sjettedel fordeles efter de hidtil gældende Regler paa de øvrige Kommuner indenfor Kontorets Omraade. Herved faar de til Kontoret hørende Kommuner deres Andel af Udgifterne nedsat med Halvdelen. Idet Statens Tilskud lades uændret, foreslaas det derhos, at den resterende Trediedel af Udgifterne overtages af den fælleskommunale Udligningsfond.

Under sine Overvejelser af Spørgsmaalet om den offentlige Arbejdsanvisnings Organisation har Udvalget drøftet, om der maatte være Grundlag for at udvide Antallet af offentlige Arbejdsanvisningskontorer. Idet man med Hensyn til Spørgsmaalet om Kontorerne Antal henviser til de specielle Bemærkninger til det nedenfor nævnte Forslag om et nyt Stk. 3 i Arbejdsløshedslovens § 1, skal Udvalget som sin Opfattelse udtale, at de nye Opgaver, Kontorerne har faaet paalagt, i betydelig Grad kræver en Centralisation; dette gælder ikke mindst Indsamlingen af Statistik og Overførelsen af Arbejdskraft fra et Sted til et andet. Udvalget maa derfor mene, at de bestaaende Arbejdsanvisningskontorer Omraader er af en passende Størrelse, og der stilles derfor ikke Forslag om en Udvidelse af Kontorerne Antal.

Det har imidlertid i Praksis vist sig, at der forskellige Steder er Trang til Oprettelsen af *underordnede Afdelinger* med lokalt begrænsede Omraader under et offentligt Arbejdsanvisningskontor, hvortil visse af Hovedkontorets Opgaver kunde henlægges; det drejer sig her navnlig om selve Arbejdsanvisningen og Tilsynet med Arbejdsløshedskassernes stedlige Afdelinger. Udvalget vil finde det hensigtsmæssigt, om saadanne Filialkontorer kunde oprettes, hvor der viser sig Trang dertil, og man foreslaar derfor, at der til Arbejdsløshedslovens § 1 som et nyt Stk. 3 føjes en Bestemmelse om, at Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling af Arbejdsdirektøren kan tillade, at saadanne Filialer oprettes, hvor der maatte være Trang dertil, saaledes at der i hvert enkelt Tilfælde træffes Bestemmelse om Filialkontorets Opgaver.

2. *De offentlige Arbejdsanvisningskontorer almindelige Virksomhed.* Udvalget har overvejet, om de offentlige Arbejdsanvisningskontorer Beføjelser burde udvides saaledes, at der blev givet dem Adgang til at optræde som formidlende med Hensyn til Lønvilkaarene for det Arbejde, der maatte være Tale om at anvise.

Efter den gældende Ordning har Kontorerne kun den Opgave at bringe Arbejdsgivere og Arbejdere i Forbindelse med hinanden; de kan saaledes ikke kræve eller give Oplysning om Lønvilkaar. Det er imidlertid gjort gældende, at det vilde være af betydelig praktisk Værdi, om Kontorerne fik en Beføjelse til at meddele de arbejdssøgende Oplysning om Arbejdsvilkaarene. De arbejdssøgende kunde i saa Fald straks tage Stilling til, om